Lietas arhīva Nr. 1A-0685-19/6
ECLI:LV:RIRT:2019:0927.1A33068519.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019.gada 27.septembrī

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese K.Evertovska,
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/, aizstāvim D. Matvejevam, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim /pers. C/, atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2019.gada 21.februāra lēmumu Nr.208.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 17.decembrī plkst.10.30 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PG Nr.083927 (turpmāk – Protokols), par to, ka 2018.gada 17.decembrī plkst.10.25 Rīgā, Gaujas ielā 15, /pers. A/ nesniedza ziņas par transportlīdzekļa *SUZUKI GSX R1000*, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesisko lietotāju, kurš 2018.gada 28.augustā plkst.19.03, vadīja transportlīdzekli, kuram uzstādīts reģistrācijas numurs, kas neatbilst transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentiem, Jūrmalā pa Asaru prospektu pie nama Nr.74A ar ātrumu 68 km/h pie atļautā ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas iekārtu Gastro RT4 (Nr. 17-43-023-852) pie pieļaujamās kļūdas +/-3 km/h, ātrums pārsniegts par 15 km/h, pārkāpjot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 101.punkta un 227.punkta prasības.

Pārkāptas Ceļu satiksmes likuma 20.panta piektās daļas prasības, par ko paredzēta atbildība pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{4}panta devītās daļas. Uzlikts naudas sods 140 *euro* apmērā.

[2] Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma protokolam - lēmumam Nr. PG083927, Sūdzības iesniedzējs to pārsūdzēja Iestādē.

[3] Ar 2019.gada 21.februāra Iestādes lēmumu Nr.208 (turpmāk – Lēmums) Protokols – lēmums Nr. PG083927 atstāts negrozīts un iesniegtā sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts.

Lietas materiāliem pievienota 2018.gada 10.decembra vēstule Nr.20/3/3/1-42514, ar kuru Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas birojs (turpmāk - VP GKĀRTPP SDP SUKB) apstrādājot ar stacionārajām ātruma mērīšanas iekārtām (fotoradariem) Gastro RT4 fiksēto informāciju konstatēja, ka fotoradars fiksējis 9 gadījumus, kad pārsniegts atļautais braukšanas ātrums ar motociklu, kuram pārkāpumu izdarīšanas brīdī valsts reģistrācijas numura zīmei ir aizkrāsoti vai laboti pēdējie divi cipari. Izvērtējot lietas materiālus konstatēts, ka minētie pārkāpumi izdarīti ar motociklu, kurš reģistrēts ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Pārbaudot informāciju Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk - CSDD) informatīvajā sistēmā ar šādu numurzīmi ir reģistrēts *SUZUKI GSX R1000*, kura īpašnieks ir /pers. A/. VP GKĀRTPP SDP SUKB lūdz izlemt jautājumu par administratīvās lietvedības uzsākšanu, noskaidrojot, kuras personas tiesiskā valdījumā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi bija minētais motocikls, kā arī pieņemt lēmumu par motocikla vadītāja sodīšanu. Vēstulei pievienoti pārkāpumu fotoattēli, stacionāro ātruma mērīšanas sistēmu Gatso RT4 mērījumu vietas pases un verifikācijas sertifikāti.

Pievienotajā foto un videoierakstā redzams, ka 2018.gada 28.augustā, plkst.19:03:20, Jūrmalā, Asaru prospektā, transportlīdzeklis-motocikls (marka nav zināma) valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (ar % zīmi apzīmēts nezināmais cipars), tika vadīts ar ātrumu 68 km/h. Ātrums fiksēts ar stacionāro ātruma mērīšanas iekārtu Gastro RT4 (sērijas Nr.17-43-023-852). Pietuvinot motociklu redzams, ka uz numurzīmes plāksnes veiktas manipulācijas ar pirmspēdējo ciparu - tas ir aizkrāsots vai labots.

Lietai pievienots atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0730V18. Ar verificēšanas sertifikātu Nr. E0730V18, radars Gastro RT4 (sērijas Nr.17-43-023- 852) atzīts par derīgu transportlīdzekļu ātruma kontrolei. Ātruma mērierīce atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

Lietas materiālos atrodas /pers. A/ paskaidrojums, kurā viņš norāda, ka ir motocikla *SUZUKI GSXR 1000*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, īpašnieks. Bez viņa ar šo motociklu varēja pārvietoties arī citi vadītāji. Kurš no paziņām ar šo motociklu brauca vasaras laikā, nezin. Viņu bija daudz un konkrētus datus par viņiem nezin. (*vērtējams kritiski, jo tiesas ieskatā ir maz ticams, ka transportlīdzekļa īpašnieks nezin, kam ir nodevis lietošanā sev piederošo transportlīdzekli)* Par to, ka ar motociklu tika pārsniegts ātrums, uzzinājis, atnākot uz policiju 2018.gada 17.decembrī.

VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas inspektors M.Smoļenskis 2018.gada 17.decembrī, /pers. A/ klātbūtnē, pieņēma lēmumu lietā Nr.PG083927, un saskaņā ar Latvijas APK 149.^{4}panta devīto daļu /pers. A/ piemēroja naudas sodu 140 *euro*. Ar sastādīto protokolu un piemēroto sodu /pers. A/ iepazinās un to parakstīja. Rakstiski iebildumi netika iesniegti.

Sūdzībā Iestādei /pers. A/ norāda, ka VP RRP KPP SAPIB 2018.gada 10.decembrī uzsākta administratīvā lietvedība un 2018.gada 17.decembrī viņam sastādīti 9 administratīvā pārkāpuma protokoli Nr.PG083930, Nr.PG083922, Nr.PG083931, Nr.PG083929, Nr.PG083927, Nr.PG083923, Nr.PG083925, Nr.PG083924, Nr.PG083928. /pers. A/ pilnā apmērā apstrīd pieņemtos lēmumus minētajās lietās norādot, ka motociklam vai pat motocikliem, kuru ātruma pārsniegšana ir konstatēta ar stacionārajām mērīšanas iekārtām Gastro RT4 nav nosakāma "biedrība", un salasāms valsts reģistrācijas numurs. Visos pārkāpuma konstatēšanas gadījumos motociklam jeb motocikliem bijis aizklāts viens vai divi neskaidri salasāmi valsts reģistrācijas numura simboli, līdz ar ko VP RRP KPP SAPIB, uzsākot lietvedību pret sūdzības iesniedzēju, nav noskaidrojusi administratīvā pārkāpuma lietas subjektu - pārkāpuma veicēju fizisko personu, jo no publiski pieejamas informācijas Latvijas Republikā ir reģistrēti četri motocikli, kuru valsts reģistrācijas numura zīmēs ir šādi simboli: /reģistrācijas numurs/, tie ir /reģistrācijas numurs/, /reģistrācijas numurs/, /reģistrācijas numurs/ un /reģistrācijas numurs/, ņemot vērā iepriekš minēto, jebkurš no šiem transportlīdzekļiem varēja veikt administratīvos pārkāpumus. Neskatoties uz to VP RRP KPP

SAPIB, nenoskaidrojot vainīgo personu un nepārliecinoties, vai viņš ir vainīgs, inkriminēja augstāk minētos pārkāpumus. Nevienā no sagatavotajiem lēmumiem nav pierādīts, ka tieši ar iesniedzēja valdījumā esošo motociklu ir veikti konstatētie pārkāpumi. Līdz ar ko lietā nav administratīvā pārkāpuma sastāva un lēmumi ir atceļami. Papildus /pers. A/ norāda, ka no 2018.gada 1.jūnija līdz 2018.gada 1.oktobrim savā īpašumā esošo transportlīdzekli uz patapinājuma līguma pamata bija nodevis lietošanā Ukrainas pilsonim /pers. D/, dzimis /datums/, līdz ar ko /pers. A/ inkriminēto administratīvo pārkāpumu veikšanas periodā motocikls neatradās iesniedzēja lietošanā, bet gan patapinājuma ņēmēja valdījumā, lietojumā, līdz ar ko iestāde ir nepareizi noteikusi administratīvā pārkāpuma sastāva subjektu. Ņemot vērā minēto, /pers. A/ lūdz atcelt augstāk minētos lēmumus un izbeigt administratīvo lietvedību.

Sūdzībai pievienots 2018.gada 1.jūnija patapinājuma līguma un nodošanas pieņemšanas akta neapstiprinātas kopijas starp /pers. D/ un /pers. A/ uz 4 lapām.

Iestāde lēmumā norāda, ka, lai objektīvi izskatītu lietas materiālus tika pieņemts paskaidrojums no VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas inspektora M.Smolenska. M.Smolenskis norāda, ka saņēmis izskatīšanai lietas materiālus Nr.20/10/5/2-61626 par CSN prasību neievērošanas faktu, kas notika laika posmā no 2018.gada 10.jūnija līdz 2018.gada 29.septembrim Rīgas reģiona teritorijā, kurā iesaistīts melnas krāsas motocikls, kuram valsts reģistrācijas numurzīmē bija pārveidoti pēdējie divi cipari. Materiāla izskatīšanas laikā, izmantojot CSDD pieejamo informāciju secinājis, ka vienīgais motocikls, kas atbilst pārkāpumu izdarīšanas laikā redzamajam, bija motocikls *SUZUKI GSX R1000*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Uzaicinājis motocikla īpašnieku /pers. A/ un iepazīstinājis viņu ar lietas materiāliem. /pers. A/ nevarēja konkrēti norādīt, kurš izmantojis viņam piederošo motociklu. Uzrādot fotogrāfijas, viņš atpazina savu motociklu, kā arī norādīja, ka dažās vietās, kur fiksēti pārkāpumi, viņš pārvietojās braucot uz darbu un atpakaļ. Paskaidrojuma pieņemšanas laikā /pers. A/ nenorādīja, ka bija nodevis motociklu kādai konkrētai personai un neuzrādīja patapinājuma līgumu. Uz uzdoto jautājumu, vai viņš ir devis savu ķiveri citai personai, jo visos pārkāpuma izdarīšanas laikos motocikla vadītājam ir viena un tā pati ķivere, kas fiksēta fotogrāfijās un kuru īpašnieks atpazina kā savējo, neko nevarēja atbildēt. Pēc paskaidrojuma pieņemšanas, /pers. A/ par ziņu nesniegšanu par motocikla lietotāju pārkāpuma fiksēšanas laikā, viņa klātbūtnē, M.Smoļenskis sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolus un pieņēmis lēmumus. Maksimālo sodu piemērojis, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un to

Iestāde iepazīstoties ar lietas materiāliem uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PG083927 /pers. A/ ir sastādīts pamatoti un lēmums pieņemts likumīgi zemāk minēto apstākļu dēļ.

Kā redzams no lietas materiāliem, VP GKĀRTPP SDP SUKB, apstrādājot ar stacionārajām ātruma mērīšanas iekārtām (fotoradariem) Gastro RT4 fiksēto informāciju konstatēja, ka fotoradari ir fiksējuši 9 gadījumus, kad ir pārsniegts atļautais braukšanas ātrums ar motociklu, kuram pārkāpumu izdarīšanas brīdī valsts reģistrācijas numura zīmei ir veiktas manipulācijas - aizkrāsoti vai laboti pēdējie divi cipari. Iepazīstoties ar fotoradaru uzņemtajiem videoierakstiem un foto konstatējams, ka tas ir viens un tas pats motocikls, kura valsts reģistrācijas numurs sākas ar TC. Turpmāk valsts numuram seko četri cipari no kuriem dažos gadījumos pārkāpuma izdarīšanas brīdī ir aizkrāsots vai labots trešais cipars, citos gadījumos aizkrāsoti vai laboti pēdējie divi cipari. Tādējādi noskaidrots, ka zināmie cipari valsts reģistrācijas numurzīmē ir TC25%8. Pārbaudot informāciju CSDD informācijas sistēmā kā uzdevumu norādot valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ tiek uzrādīti pieci motocikli, proti, *YQAMAHN XJ 600*, gaiši pelēkā krāsā, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/; *KAWASAKI KZ1000*, melnā krāsā, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/; *HUSQVAMA 258MT*, zaļā krāsā, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/; *YAMAHA XV 1600*, gaiši brūnā krāsā, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/; *SUZUKI GSX R1000*, melnā krāsā, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Pārbaudot foto un videoierakstā redzamo motociklu ar šiem motociklu modeļiem viennozīmīgi ir nosakāms, ka pārkāpumu brīžos redzams motocikls *SUZUKI GSX R1000*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Pēc CSDD informācijas sistēmas datiem minētā motocikla īpašnieks ir /pers. A/. Lai noskaidrotu motocikla vadītāju, paskaidrojumu sniegšanai tika uzaicināts /pers. A/. Paskaidrojumā /pers. A/ nenoliedz, ka foto un videoierakstā redzams motocikls *SUZUKI GSX R1000*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, līdz ar ko nav pamata apšaubīt minēto. /pers. A/ norāda, ka viņš nezin, kas vadījis motociklu un pārsniedzis ātrumu, jo bez viņa ar šo motociklu varēja braukt arī citi vadītāji, tādu bijis daudz. Konkrētu personu nenorāda. Tāpat videoierakstā redzams, ka ar motociklu brauc viena un tā pati persona. Tas ir nosakāms vizuāli. Galvā vadītājam ir melna ķivere ar sarkanu zīmējumu. Paskaidrojumu sniegšanas laikā /pers. A/ norādīja, ka tā ir viņa ķivere.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarībā Iestāde konstatē, ka sūdzības iesniedzējs nav sniedzis informāciju par vadītāju, kurš 2018.gada 28.augustā, plkst.l9.03, vadījis motociklu *SUZUKI GSX R1000*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kuram uzstādīts reģistrācijas numurs, kas neatbilst transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentiem, Jūrmalā, pa Asaru prospektu pie nama Nr.74A, ar ātrumu 68 km/h, pie atļautā 50 km/h.

Iestāde konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs faktiski atsakās sniegt patiesu informāciju par transportlīdzekļa tiesisko lietotāju. Tādējādi sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 149.^{4}panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Sūdzībā /pers. A/, jau pretēji sākotnējā paskaidrojumā sniegtajam norāda, ka nav pierādīts kāds motocikls redzams foto un videoierakstos, kā arī norāda, ka motociklu vadījusi viena persona - Ukrainas pilsonis /pers. D/, pievienojot neapstiprināta patapinājuma līguma un motocikla nodošanas un pieņemšanas akta kopijas.

Iestāde /pers. A/ sūdzību vērtē, kā iespējamu mēģinājumu izvairīties no atbildības.

Lēmumā Iestāde atsaucas uz Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 15.decembra spriedumu (lieta Nr.A42499107), kurā norādīts, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

/pers. A/, izmantojot savas tiesības, ir uzrakstījis paskaidrojumu, ierodoties Gaujas ielā 15, kad tika iepazīstināts ar lietas materiāliem un norādīja, ka bez viņa motociklu varēja vadīt daudz citu personu. Šie ir pirmatnējie /pers. A/ paskaidrojumi, kurus viņš sniedzis uzreiz, uzzinot par lietas apstākļiem un tiem ir piešķirama lielāka ticamība. Sūdzībā /pers. A/ nav norādījis, kāpēc tik kardināli atšķiras viņa pirmatnējie paskaidrojumi no sūdzībā minētā. Iestādes ieskatā, ja /pers. A/ motociklu būtu nodevis lietošanā Ukrainas pilsonim /pers. D/, maz ticams, ka šādu informāciju viņš būtu aizmirsis un nenorādītu uzreiz pirmatnējā paskaidrojumā, turklāt tas ir vienīgais motocikls pēc CSDD datubāzes, kas ir /pers. A/ īpašumā.

Apkopojot lēmumā norādīto Iestāde uzskata, ka /pers. A/ 2018.gada 17.decembrī, plkst,10.25, Rīgā, Gaujas ielā 15, nesniedza ziņas par transportlīdzekļa *SUZUKI GSX R1000*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesisko lietotāju, kurš 2018.gada 28.augustā, plkst.l9.03, vadīja transportlīdzekli, kuram uzstādīts reģistrācijas numurs, kas neatbilst transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentiem, Jūrmalā, pa Asaru prospektu pie nama Nr.74A ar ātrumu 68 km/h, līdz ar ko lēmums lietā Nr.PG083927 pieņemts pamatoti.

[4] Nepiekrītot Lēmumam, Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Sūdzībā norāda, ka nepiekrīt 2019. gada 21. februāra lēmumam PG083927 un 2019.gada 21.februāra lēmumam Nr.28, jo uzskata, ka amatpersona ir nepareizi noteikusi administratīvā pārkāpuma sastāva subjektu.

Norāda, ka visos pārkāpuma konstatēšanas gadījumos motociklam jeb motocikliem ir bijis aizklāts viens vai divi neskaidri salasāmi valsts reģistrācijas numura simboli. Līdz ar to VP RP KPR SAPIB, uzsākot lietvedību, nav noskaidrojusi administratīvā pārkāpuma lietas subjektu - pārkāpuma veicēju, jo no publiski pieejamas informācijas Latvijas Republikā ir reģistrēti četri motocikli, kuru valsts reģistrācijas numura zīmēs ir šādi

simboli, proti, /reģistrācijas numurs/, tie ir /reģstrācijas numuri/. Ņemot vērā minēto, jebkurš no šiem transportlīdzekļiem varēja veikt administratīvos pārkāpumus.

Uzskata, ka atbilstoši Latvijas APK 272.pantam, bija jānoskaidro vainīgā persona administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un Iestāde šo tiesību normu nav ievērojusi, bet gan pieņēmusi lēmumu sodīt viņu, nepārliecinoties vai viņš ir vainīgs inkriminētajos administratīvajos pārkāpumos. Lēmumā nav norādīts neviens pierādījums, uz kura pamata izdarīti secinājumi par viņa vainu pārkāpuma izdarīšanā, proti, nav noskaidroti visi Latvijas APK 272. pantā noteiktie apstākļi. Nav pierādīts, ka pārējie cipari motocikla numura zīmē atbilst faktiskajai situācijai, iespējams, ka arī tie bija laboti. Ņemot vērā, ka numura zīme motociklam, ar kuru veikts pārkāpums, bija koriģēta, nav ticamība, ka arī pārējie valsts reģistrācijas numura zīmes simboli nebija mainīti.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka 2019.gada 21.februāra lēmumā Nr. 28 ir nepamatoti izteikts apgalvojums, ka fotogrāfijās redzams motocikls *SUZUKI GSX R1000* melnā krāsā, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, jo iepriekš lēmumā norādīts, ka visos pārkāpumu konstatēšanas gadījumos, numurzīme motociklam, kas veicis administratīvo pārkāpumu ir grozīta, koriģēta, tādēļ viennozīmīgi nevar apgalvot, ko pārkāpumi veikti ar motociklu *SUZUKI GSX R1000*, valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/. Kritiku neiztur apgalvojums, ka no fotogrāfijām ir iespējams noteikt motocikla modeli, jo visi ielas sporta motocikli izskata un formas ziņā ir līdzīgi, un fotoradaros nav uzstādītas tik augstas kvalitātes kameras, lai varētu atšķirt nianses piemēram starp motociklu *SUZUKI GSXR1000* un piemēram *YAMAHA Rl. (nav pamatots, jo lietā nav ziņu, ka šādas markas motocikls būtu reģistrēts ar numura zīmi, kas līdzīga /pers. A/ motocikla numura zīmei.* Visās fotogrāfijās ir vienādas krāsas ķivere motocikla vadītājam, kur krāsa ir līdzīga viņa ķiveres krāsai, jo ķiveru ražotāji, ražo ķiveru modeļus kuru krāsa parasti ir vienādas, nu katrs šīs ķiveres modelis nonāk vairumtirdzniecībā, vienādas ķiveres var būt katram otrajam motobraucējam valstī.

Norāda, ka nevienā no sastādītajiem protokoliem nav pierādīts, ka tieši ar viņa motociklu *SUZUKI GSX R1000* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir veikti konkrētie pārkāpumi, par kuriem ir piemērots administratīvais sods.

Nepierādot vainu pārkāpumā, policija parāda, ka izturas vieglprātīgi pret saviem pienākumiem, un apstiprinās fakts, kad tiek ražotas administratīvās lietas skaita pēc, lai sasniegtu noteiktu skaitu administratīvo lietu, tādejādi iegūstot piemaksas par labi veiktu darbu.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Latvijas APK 9.panta pirmo daļu, kas noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarītai darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Norāda, ka Latvijas APK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

No minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā, proti, jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (*Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā SKA-571/2006 8.punkts*).

Norāda, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, viņas rīcībā ir jākonstatē un jāpierāda administratīvā pārkāpuma sastāvs, un tikai tad, ja administratīvā pārkāpuma sastāvs ir pierādīts, ir tiesības piemērot administratīvo sodu par konkrēto administratīvo pārkāpumu. (*2013. gada 12. aprīļa Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nams Lieta Nr.142246412 1 -0809-13/21*).

Uzskata, ka ir rupji pārkāptas Latvijas APK 237.pantā noteiktais, proti, savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Iestādes lēmums ir pamatots ar video un foto pierādījumiem, lēmumā nav norādīti nevieni citi pierādījumi. 2019. gada 21.februāra lēmumā Nr. 28 Iestāde ir atzinusi, ka no lēmumā uzrādītā video un foto nav konstatējama pārkāpuma sastāva objektīvā puse, līdz ar to vērš uzmanību uz to, ka administratīvā pārkāpuma lietai nav sastāva, jo nav pierādīts un noskaidrots patiesais pārkāpuma veicējs. Iestāde norāda, ka pierādījums ir pārkāpumu konstatējušo amatpersonu dienesta ziņojumi, bet atbilstoši Latvijas APK ietvertajām tiesību normām, amatpersonu dienesta ziņojumi nav uzskatāmi par pierādījumiem, jo pierādījumi un pierādīšanas veidi administratīvo pārkāpumu lietās ir uzskaitīti Latvijas APK 243.^{1}pantā, kurā nav pie pierādījumu veidiem uzskaitīti amatpersonu dienesta ziņojumi *(arguments noraidāms, jo atbilstoši 243.^{1} panta 5.punktam pierādīšanas līdzeklis ir jebkurš dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā).* 2018.gada 17.decembra lēmumā PG 083927 pie pierādījumiem netika norādīti amatpersonu, kas konstatējušas veikto administratīvo pārkāpumu dienesta ziņojumi, paskaidrojumi, bet gan tikai video un foto, no kuriem nav konstatējams pārkāpuma veicēja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs, līdz ar to šie dienesta ziņojumi, paskaidrojumi administratīvā pārkāpuma lietai pievienoti tikai pēc sūdzības iesniegšanas, un vēlāk pievienotie pierādījumi nav ņemami vērā, jo ir uzskatāmi par tādiem pierādījumiem, ar kuru palīdzību amatpersonas cenšas labot savas pieļautās kļūdas sākotnējā pieņemtajā lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā PC 285279.

Uzskata, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PG083927 ir pieņemts bez jebkādiem pierādījumiem.

Ņemot vērā, ka administratīvajā pārkāpuma lietā tās sastāvā nav subjekta un pierādīta objektīva puse (pārkāpuma esamība) konkrētajai administratīvajai pārkāpuma lietai nav sastāva. Nav konstatēta Latvijas APK 9.panta noteiktā administratīvā pārkāpuma esamība.

[5] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādīto argumentu pamata. Viņa īpašumā ir viens motocikls. Paskaidro, ka nav varējis atbildēt inspektoram, kurš brauca ar motociklu, jo bija pagājuši seši vai septiņi mēneši no pirmās epizodes līdz februārim. Nezin, kas brauca. Inspektors nav devis laiku un piespiedis atbildēt, tāpēc uzrakstījis tā, kā lika inspektors. Par inspektora rīcību sūdzību nav iesniedzis. Pārsūdzot Sākotnējo lēmumu Iestādē, tika iesniegts dokuments, kas parakstīts ar /pers. D/. Ar /pers. D/ iepazinās Vecrīgā, kur pulcējas motociklisti.

[6] Aizstāvis tiesas sēdē sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādīto argumentu pamata. Uzskata, ka iestāde nav mēģinājusi noskaidrot Ukrainas pilsoņa esamību. Uzskata, ka bija jābūt tikai vienam lēmumam par visām deviņām epizodēm. Sods sankcijas maksimālajā apmērā 140 *euro* nav samērīgs un pamatots.

[7] Iestādes pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina un lūdza sūdzību noraidīt, atsaucoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka P.Metjolkins sniedza sākotnējos paskaidrojumus, kuros norādīja, ka ir bijuši vairāki vadītāji, kurš tieši, viņš nevar paskaidrot. P.Metjolkins sākotnēji nenoliedza, ka tas ir viņa motocikls. Sākotnēji nenorādīja, ka ir patapinājuma līgums, tāpēc uzskata, ka šī informācija ir sniegta vēlāk nolūkā izvairīties no atbildības un nav ticama. Norāda, ka līgumā norādītā persona – Ukrainas pilsonis /pers. D/, nav identificējams, jo līgumā nav ne personas koda, ne pases, ne uzturēšanās atļaujas, nav arī vadītāja apliecības. Uzskata, ka P.Metjolkins nav sniedzis ziņas par personu, kas pārkāpuma brīdī vadīja viņam piederošo motociklu, tāpēc sodīts pamatoti. Tā kā tika konstatēti deviņi gadījumi, kad tika pārkāpts atļautais ātrums ar P.Metjolkinam piederošo motociklu, par katru gadījumu tika sastādīts atsevišķs administratīvā pārkāpuma protokols un pieņemti deviņi lēmumi.

Motīvu daļa

[8] Latvijas APK 289.^{6} panta devītajā daļā noteikts, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Latvijas APK 289.[12] panta otrajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; atceļ lēmumu un izbeidz lietu; atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

[9] Administratīvā pārkāpuma lietā Sūdzības iesniedzējs kā transportlīdzekļa īpašnieks saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes likuma 20. panta piektajā daļā noteiktā pienākuma neievērošanu, un viņam piemērots administratīvais sods saskaņā ar Latvijas APK 149.[4] panta devīto daļu – naudas sods 140 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 20. panta piekto daļu, transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) pēc Valsts policijas pieprasījuma ir pienākums sniegt ziņas par personu, kura vadīja vai bija tiesīga lietot transportlīdzekli, ja pārkāpuma konstatēšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs nav noskaidrots.

Latvijas APK 149.[4] panta devītajā daļā noteikts, ka par ziņu nesniegšanu par transportlīdzekļa tiesisko lietotāju — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) — fiziskajai vai juridiskajai personai — no četrdesmit līdz simt četrdesmit *euro*.

[10] Lietā nav strīda par to, ka:

[10.1] Sūdzības iesniedzējs 2018. gada 28. augustā bija transportlīdzekļa *SUZUKI GSX R1000* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ īpašnieks.

[10.2] Sūdzības iesniedzējs iestādei uz Sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdi nesniedza informāciju par to, kurš 2018. gada 28. augustā plkst. 19.03, Jūrmalā, pa Asaru prospektu, pie nama Nr.74A vadīja minēto transportlīdzekli.

[11] Lietā pastāv strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 149.[4] panta devītajā daļā, proti, par ziņu nesniegšanu par transportlīdzekļa tiesisko lietotāju. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Iestāde nav pierādījusi, ka tieši ar viņa transportlīdzekli 2018. gada 28. augustā plkst. 19.03, Jūrmalā, pa Asaru prospektu, pie nama Nr.74A ir pārkāpts atļautais braukšanas ātrums, kas fiksēts ar ātruma mērīšanas iekārtu Gasto RT4, tādēļ viņam nebija pienākums šādas ziņas sniegt.

[12] Tiesa, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus to savstarpējā saistībā ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, secina, ka Iestāde, izskatot administratīvo lietu, ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[13] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[14] Tiesa pilnībā pievienojas pārsūdzētā Lēmuma motivācijai, kuru uzskata par pareizu, pamatotu, pilnībā pietiekamu un tādēļ to neatkārto.

[15] Iepazīstoties ar lietai pievienotajiem foto attēliem kopsakarā ar citiem lietas materiāliem, tajā skaitā informāciju par attēlos redzamo motociklu ar līdzīgām numura zīmēm, kas reģistrēti CSDD, modeļiem, tiesai nerodas saprātīgas šaubas, ka ātruma mērīšanas iekārta Gasto RT4 2018.gada 28.augustā plkst. 19.03 fiksēja atļautā braukšanas ātruma 50 km/h pārsniegumu tieši transportlīdzeklim *SUZUKI GSX R1000* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas uz minētā pārkāpuma fiksēšanas brīdi bija Sūdzības iesniedzēja īpašumā.

Sūdzības iesniedzēja arguments, ka fotoradaros nav uzstādītas tik augstas kvalitātes kameras, lai varētu atšķirt nianses, piemēram, starp motociklu *SUZUKI GSXR1000* un piemēram *YAMAHA Rl* nav pamatots, jo lietā nav ziņu, ka šādas markas motocikls būtu reģistrēts ar numura zīmi, kas līdzīga /pers. A/ piederošā motocikla *SUZUKI GSXR1000* numura zīmei.

[16] Jebkura transportlīdzekļa īpašnieks ir atbildīgs par viņa īpašumā esošu transportlīdzekli. Tiesa secina, ka no Ceļu satiksmes likuma 20. panta piektās daļas izriet, ka sniegtajām ziņām jābūt tādām, kas ļautu identificēt tiesisko lietotāju. Minētā norma nosaka atbildību par pienākumu nepildīšanu, t.i. par ziņu nesniegšanu par personu, kura vadīja vai bija tiesīga lietot transportlīdzekli vai par tādu ziņu sniegšanu par personu, kura vadīja vai bija tiesīga lietoto transportlīdzekli vai par tādu ziņu sniegšanu, kas nedod iespēju identificēt transportlīdzekļa vadītāju konkrētos apstākļos.

No lietas materiālos esošā /pers. A/ 2018.gada 17.decembrī sniegtā rakstiskā paskaidrojuma izriet, ka ar viņam piederošo motociklu varēja pārvietoties vairāki citi vadītāji, bet konkrēti kurš – /pers. A/ norādīt nevarēja. Savukārt pārsūdzot Sākotnējo lēmumu Iestādē, Sūdzības iesniedzējs iesniedza patapinājuma līgumu un pieņemšanas nodošanas aktu, no kuriem izriet, ka /pers. A/ piederošais transportlīdzeklis bija nodots patapinājumā Ukrainas pilsonim /pers. D/. Tiesas ieskatā šie vēlāk iesniegtie pierādījumi vērtējami kritiski, jo ir maz ticams, ka transportlīdzekļa īpašnieks sākotnēji neatcerējās, ka ir noslēdzis līgumu un nodevis sev piederošo transportlīdzekli lietošanā citai personai.

Kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā (lieta Nr. A42499107), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā.

Tiesa norāda, ka vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgu versiju.

Tāpat tiesa piekrīt Iestādes viedoklim, ka iesniegtais patapinājuma līgums nesatur konkrētas ziņas, pēc kurām būtu identificējama persona, kurai nodots transportlīdzeklis. Kā norādīts iepriekš, tieši transportlīdzekļa īpašnieka, nevis iestādes pienākums ir norādīt konkrētas, transportlīdzekļa vadītāja identificējošas ziņas. Sūdzības iesniedzējas sniegtās ziņas Valsts policijai nav vērtējamas kā ziņas, kas liecinātu par likumā noteiktā pienākuma izpildi.

Tā kā Sūdzības iesniedzējs nav sniedzis ziņas par sev piederošā transportlīdzekļa tiesisko lietotāju, pēc kurām var identificēt personu, atzīstams, ka viņš ir pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 20. panta piektās daļas noteikumus, līdz ar to izdarot administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.[4] panta devītajā daļā.

[17] Papildus tiesa norāda, ka Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*skat. Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā 86/2012 10. punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu*).

[18] Tiesas ieskatā sūdzības iesniedzēja subjektīvais viedoklis par pierādījumu pietiekamību nav pamats iestādes lēmuma atcelšanai un sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka iestāde nebūtu veikusi visus iespējamos un nepieciešamos

pasākumus administratīvā pārkāpuma lietas apstākļu noskaidrošanā.

[19] Tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

[20] Atbilstoši LAPK 32. panta pirmajai un otrajai daļai, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa atzīst, ka Iestāde lēmumos nav pietiekami motivējusi administratīvā soda piemērošanu Sūdzības iesniedzējam sankcijas maksimālajā apmērā, kas ir 140 *euro*. Tā kā lietā nav ziņu, ka uz lēmuma pieņemšanas brīdi /pers. A/ jau bija sodīts par līdzīgu vai identisku pārkāpumu un sods stājies spēkā, Iestāde, piemērojot sodu, nepamatoti atsaukusies uz pārkāpumu skaitu.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma raksturu un bīstamību, ņemot vērā atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu neesamību, tiesa uzskata Iestādes piemēroto naudas sodu 140 *euro* par neatbilstošu administratīvā soda mērķim.

Tiesa uzskata, ka audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu likumu ievērošanas garā un atturēt viņu no jaunu pārkāpumu izdarīšanas var, piemērojot naudas sodu 70 *euro* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 4.punktu un 289.^{13} pantu, tiesa,

nosprieda

grozīt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 21.februāra lēmumu Nr.208 daļā par /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikto soda mēru.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, naudas sodu 70 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriedums tiesas kancelejā pieejams 2019.gada 30. septembrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese K.Evertovska